

DÍKY, UŽ NEBUDU

Díky, už nebudu, mám nějak dost,
trochu mě dneska zlobí žaludek,
v ložnici je host, jméno není podstatný,
zato tuším přísudek.

Se psem jsem obešel už třikrát celej les,
ve městě znám nazpaměť všechny výlohy,
z ložnice je fitness,
dva se tam potí a vtipně střídaj polohy.

Zase mi navlíkáš svetr s jeleny,
srdce ti touhou buší,
kupuješ mi zájezd na ostrov Svatý Heleny
a nějak moc ti to sluší.

Nejsem typ, co skolí mamuta,
posílám esemesky a ne rány,
ložnice je zamknutá
a klíč ke všemu je v zámku z druhý strany.

- - -

Nebudu smutným paroháčem
nad zvětralou desítkou na pivním tácku,
nebudu trapným hokejistou
bez puku a bez klacku,

nebudu smutným paroháčem
nad zvětralou desítkou na pivním tácku,
nebudu pacifistou,
když ty jsi na facku.

- - -